

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/259/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713205440
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2713205440.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného splnomocnencom: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO:47 255 706, proti odporkyni: E. A., R.. X.X.XXXX, N. XX, XXX XX I., o zaplatenie 274, 08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom z 25.7.2013 doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 5.8.2013 domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 1561,20 €, úrok vo výške 17,30% ročne z istiny 1247,77 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania 9% ročne z istiny 1247,77 € od 22.12.2010 do zaplatenia, a náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 190,03 €.

Návrh je odôvodnený tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca na jednej strane a navrhovateľ ako postupník na strane druhej uzavreli dňa 21.12.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila navrhovateľovi svoju pohľadávku voči odporkyni. Postupca a odporkyňa uzavreli dňa 16.8.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a .s. poskytla odporkyni úver vo výške 829,85 €, pri, pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne, ktorý mal byť odporkyňou splácaný v mesačných splátkach vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.9.2005 (čl. I - Základné podmienky Zmluvy o úvere) a konečná splatnosť úveru na termín 20.7.2010. Odporkyňa svoj záväzok zo zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplatila ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti t.j. do 20.07.2010. Po postúpení pohľadávky nebola na úhradu záväzku zo zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Pohľadávka navrhovateľa zo zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia t.j. 21.12.2010 vo výške celkom 1561,20 €, z toho istina 1247,77 €, riadny úrok 92,35 eur a úroky z omeškania 221,08 €.

Súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu o tvrdenia, z čoho pozostáva istina 1247,77 eur, najmä či zahŕňa aj úroky z úveru a v akej časti, úrok z omeškania, zmluvnú pokutu, prípadne či odporkyni boli účtované iné poplatky, sankcie, započítané na istinu, ak áno, bližšie špecifikovať, podľa akých ustanovení zmluvy alebo úverových podmienok a akým spôsobom boli jednotlivé úroky, úroky z omeškania, poplatky alebo zmluvné pokuty vypočítané, z akej sumy a za aké obdobie, ako boli vypočítané úroky 92,35 eur a úroky z omeškania 221,08 eur, aká sadzba sa pri výpočte použila, za aké obdobie a z akej sumy, koľko odporkyňa celkom zaplatila pred a po postúpení pohľadávky, ako boli

splátky odporkyne započítané. Navrhovateľ v doplnení návrhu zo dňa 14.10.2014 predložil výpis z úveru a tvrdil, že odporkyňa si vyčerpala úver 829,85 eur dňa 16.8.2005, prvú úhradu realizovala odporkyňa 20.09.2005 vo výške 22,84 eur (688 Sk) a poslednú 20.6.2007 vo výške 1,12 eur (33,80 Sk), spolu uskutočnila 22 úhrad v celkovej výške 480,94 eur. Odporkyňa sa po prvý raz dostala do omeškania s platením splátok úveru dňa 21.10.2006, čím už od tohto dátumu vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Úrok z omeškania ku dňu postúpenia pohľadávky 777,05 eur bol účtovaný od 21.10.2006 do 20.7.2010 (t.j. deň konečnej splatnosti úveru) z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú navrhovateľ oznámil odporcovi zverejnením na svojej webovej stránke, ako aj vo svojich obchodných priestoroch. Od 21.7.2010 do 21.12.2010 (deň postúpenia pohľadávky) bola základom pre výpočet úrokov z omeškania istina po splatnosti vo výške 1.247,77 eur. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14.1.2009 bol úrok z omeškania počítaný vo výške 26,40 % ročne, od 15.1.2009 vo výške 8% ročne. V rámci istiny po splatnosti vo výške 1247,77 eur sú obsiahnuté riadne úroky 736,37 eur (do dňa 20.7.2010) a poplatky v sume 162,29 eur. Čistá istina úveru (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 349,11 eur. Riadne úroky 736,37 eur sú úrokmi od začiatku úverového vzťahu t.j. od augusta 2005 do 20.7.2010, počítané v zmluvne dohodnutej výške 17.3% ročne, boli účtované mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Poplatky 162,29 eur predstavujú a) poplatky za vedenie účtu resp. správu úveru - od augusta 2006 do júna 2006 50Sk/mesačne t.j. 11 x 50 Sk = 550 Sk = 18,26 eur, od júla 2006 do decembra 2008 60 Sk/mesačne t.j. 30 x 60 Sk = 1.800 Sk = 59,75 eur, od januára 2009 do júla 2010 vo výške 1,99 eur/mesačne t.j. 19 x 1,99 eur = 37,81 eur, spolu poplatky za vedenie účtu 115,82 eur, b) poplatky za zaslanie upomienky: I. upomienka 200 Sk/6,64 eur dňa 12.7.2007, II. upomienka 500 Sk/16,60 eur dňa 31.7.2007, III. upomienka 700 Sk/23,24 eur dňa 16.8.2007, spolu 46,48 eur. Nezaplatené riadne úroky vo výške 736,37 eur sú účtované z istiny 1247,77 eur od 21.7.2010 do postúpenia pohľadávky 21.12.2010 za použitie zmluvne dohodnutej sadzby 17,30% ročne.

Na základe čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľom súd uznesením č.k. 3C/259/2013-93 zo 7.3.2016 konanie čiastočne zastavil o sumu 1287,12 eur, o úrok vo výške 17,30% ročne zo sumy 1247,77 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a o úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1247,77 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a na základe návrhu na zmenu návrhu pripustil zmenu návrhu tak, že odporkyňa mala byť zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 274,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 22,84 eur od 21.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,84 eur od 21.7.2010 do zaplatenia a trovy konania.

Na výzvu súdu z 8.3.2016, aby navrhovateľ vzhľadom k tomu, že vo veci má ísť o postúpenú pohľadávku od SLSP a.s., teda od banky, predložil dôkaz, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách predtým, ako došlo k postúpeniu pohľadávky banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, poskytnutého odporkyni alebo pred postúpením pohľadávky ukončila úverový vzťah s odporkyňou odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy a vyzvala odporkyňu v zmysle tohto ustanovenia, navrhovateľ v podaní z 2.4.2016 citoval ustanovenie § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ods. 8 ustanovenia, vyvodzujúc z nich, že tento zákon nijakým spôsobom neodkazuje na zákon o bankách v časti, ktorá by sa týkala rozhodnutia súdu. Ohľadom postúpenia pohľadávky citoval ustanovenie § 17 ods. 1 tohto zákona s tým, že pri postúpení sa postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne podľa odkazu podľa § 524 OZ, tiež poukázal na časť dôvodovej správy k § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na prevzatie ohľadom ustanovenia o bežnú transpozíciu a úplnú zhodu s tabuľkou zhody smernice ES/EÚ- Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008. Citoval ustanovenie §1 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s poznámkou, že podľa ustanovenia zákona zákon upravuje niektoré, nie všetky vzťahy upravené v zákone, tiež poukázal na dôvodovú správu k § 92 ods. 7, terajšiemu ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej sa uvádza, že sa upravujú v ustanovení ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Podľa názoru navrhovateľa danom vo vyjadrení účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva a ustanovenie nehovorí o podmienkach postúpenia platnosti postúpenia pohľadávok, hovorí iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Banka môže postúpiť pohľadávku aj na inú osobu ako je banka, teda na osobu, ktorá nie je viazaná bankovým tajomstvom. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr,

ako sú splnené stanovené podmienky, a zároveň by nemala na postúpenie súhlas, porušuje bankové tajomstva. Posledné spojil navrhovateľ s dôvodovou správou k ustanoveniu § 92 s tým, že ide o ďalšie prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, žeby tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu niet v zákone ani v dôvodovej správe zmienky. Zákon o spotrebiteľských úveroch výlučne definuje možnosť postúpenia práva vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, pričom tento zákon zároveň definuje, že týmto zákonom sú dotknuté ustanovenia zákona o bankách, týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov, navrhovateľ k tomu uviedol poznámku zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Záver je vo vyjadrení, že nie je správny postup aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách na spotrebiteľský úver spôsobom, že aplikáciou ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky. Odcitovaná je časť Nálezu Ústavného súdu SR z 28.4.2014 sp. zn. IV. ÚS 15/2014 s dôrazom navrhovateľom daným na výklad právnych úkonov a výklad právnych predpisov všeobecnými súdmi v súvislosti so zmluvnými právnymi vzťahmi ich účastníkov. Navrhovateľ odcitoval časť Nálezu Ústavného súdu SR z 1.4.2015 sp. zn. 640/2014 a časť nálezu Ústavného súdu ČR z 28.2.2013 sp. zn. III. ÚS 3900/12.

Navrhovateľ trval na svojom návrhu v rozsahu sumy 274, 08 eur s úrokom z omeškania, trovami konania a trovami právneho zastúpenia.

Odporkyňa sa k veci nevyjadřila.

Na riadne a včasné predvolanie sa navrhovateľ a jeho splnomocnenec na pojednávanie nedostavili, splnomocnenec ich neúčast' ospravedlnil.

Za splnenia podmienok, daných v § 101 ods. 2 O.s.p., súd vec prejednal a rozhodol bez účasti navrhovateľa a jeho splnomocnenca, berúc do úvahy, že vec je možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, časťou sadzobníka SLSP, a.s., výpisom z účtu odporkyne, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. zo dňa 21.12.2010 a k nej patriacou Prílohou, oznámeniami Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky, fotokópiou doručienky na meno odporkyne, výsluchom odporkyne, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 16.8.2005 bolo preukázané, že ju uzavreli Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporkyňa. Slovenská sporiteľňa a.s. bola veriteľom a odporkyňa dlžníkom (ďalej v texte rozsudku Zmluva o úvere). Slovenská sporiteľňa, a.s. sa zaviazala poskytnúť odporkyni v hotovosti bezúčelový úver vo výške 25.000 Sk a odporkyňa sa zaviazala splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 688 Sk, splátky splatné vždy k 20. dňu každého mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.9.2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.7.2010. Podľa Zmluvy o úvere bola dohodnutá výška úrokovej sadzby 17,30% ročne, poplatok za poskytnutie úveru nebol dohodnutý a poplatok za správu úveru 50 Sk mesačne. Podľa čl. III bodu 4. zmluvy v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Podľa čl. IV bodu 2. bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov 10,21 %, v čl. V bodu 3. je ustanovené, že sa všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou Zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

Výpis z účtu odporkyne vykazuje úver pre odporkyňu poskytnutý vo výške 25.000,- Sk dňa 16.8.2005, účtovanie poplatku za správu úveru odporkyni 50,- Sk (neskôr 60,- Sk a nakoniec 1,99 eur), poplatku za 1. upomienku 200 Sk, za 2. upomienku 500 Sk a za 3. upomienku 700 Sk. Odporkyni boli Slovenskou sporiteľňou a.s. účtované aj riadne úroky a úroky z omeškania.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 a z jej Prílohy bolo zistené, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca postúpil na postupníka - navrhovateľa, pohľadávku, ktorú mal postupca voči odporkyni a uplatňovanú v súdnom konaní.

Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 adresovaného odporkyni súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamovala odporkyni postúpenie pohľadávky vo výške 1561,20 eur na navrhovateľa. Podľa kópie doručky oznámenie bolo vrátené neprevzaté späť odosielateľovi.

Výsluchom odporkyne bolo potvrdené, že v roku 2005 požiadala SLSP a.s. o poskytnutie úveru vo výške 25.000,- Sk Peniaze spotrebovala na zariadenie domácnosti pre účely bývania. Úvere splácala do roku 2007, keď bola z organizačných dôvodov prepustená od zamestnávateľa. Od roku 2007 do decembra 2010 bývali u rodičov v Z., potom sa presťahovali na N. XX C. I.. Z N. sa odsťahovala v januári 2016, od tej doby býva na U. B. C. I.. Oznámenie o postúpení pohľadávky od SLSP a.s. neobdržala. Nevie, či k tejto zmluve o úvere dostala výzvu banky, kde upozorňovala na omeškanie so splácaním, v SLSP a.s. má asi päť produktov a je možné, že výzva došla k inému úveru alebo účtu. Koľko dlží z požičaných 25.000,- Sk uviesť nevedela.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené, ods. 2 odchýlné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1, ods. 3 na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 30.6.2006) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa,

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytovaním spotrebiteľského úveru.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníku neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje

Z vykonaného dokazovania zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne.

Súd k právnej kvalifikácii zmluvného vzťahu uvádza, že zmluva o úvere, uzatvorená s odporkyňou, je síce absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ale súd má za to, že ide o zmluvu uzavretú s dlžníčkou, ktorá v nej vystupovala ako spotrebiteľ a na právny vzťah účastníkov použil nielen ustanovenia Obchodného zákonníka, ale aj predpisy občianskoprávne. Aj keď je zmluva, uzavretá so spotrebiteľom, upravená ako typ zmluvy iba v Obchodnom zákonníku, aj táto podľa Občianskeho zákonníka spadá pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy, pretože ide o zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch. Odporkyňa nekonala pri uzatváraní zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, požadovala úver pre iné ekonomické využitie. Odporkyňa ako spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom nemohla neovplyvniť, zmluva je jednoznačne zmluvou typovou. V zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky je zmluva o úvere uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a odporkyňou spotrebiteľskou zmluvou a všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 ods 1 OZ (v znení účinnom do 31.2.2007 a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy boli ako typy spotrebiteľských zmlúv vymenované iba kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti nasledujúcich ustanovení OZ) treba aplikovať aj na spotrebiteľské zmluvy ako typy definované aj v Obchodnom zákonníku, a to podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Pre ochranu spotrebiteľa, keďže ide o zmluvu o úvere, ktorá je upravená v § 497 Obchodného zákonníka z dôvodu, že na strane veriteľa vystupovala banka, podnikateľ poskytujúci úvery a na strane dlžníka (v procesnom postavení v súdnom konaní odporkyňa), nekonajúci v rámci podnikateľskej činnosti, nepožadujúci poskytnúť úver pre svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť, dopadá na zmluvu o úvere aj zákon č. 258/2001 Z. z. - zákon o spotrebiteľských úveroch podľa § 1 a a § 2 tohto zákona. Zmluva o splátkovom úvere je formulárovou zmluvou, kde odporkyňa podmienky zmluvy okrem výšky úveru individuálne nevyjedнала, opak zo strany navrhovateľa preukázaný nebol. V zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky je zmluva o úvere zo 16.8.2005 spotrebiteľskou zmluvou. Je nepochybné, že veriteľom odporkyne pred postúpením pohľadávky bola podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnická osoba, banka, ktorej predmetom podnikania je aj poskytovanie úverov, u odporkyne nevyplývalo zo žiadnych vykonaných dôkazov, žeby úver požadovala nie ako spotrebiteľ podľa § 3 ods. 2 a žeby jej banka neposkytla spotrebiteľský úver, ale na iný účel. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že medzi veriteľom (bankou) a odporkyňou sa jednalo o právny vzťah, ktorý je právnym vzťahom spotrebiteľským.

Zo Zmluvy o úvere súd vyvodil, že došlo medzi odporkyňou a Slovenskou sporiteľňou a.s. k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a spotrebiteľský charakter úveru zodpovedá ustanoveniu § 2 ods. písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy. Zo Zmluvy vyplýva, že peňažné prostriedky uvedené v Zmluve sa poskytujú dočasne a spotrebiteľ (odporkyňa) sa ich zaväzuje podľa podmienok Zmluvy vrátiť (splatiť), podľa Zmluvy sa zaväzuje uhradiť aj úrok vo výške 17,30% ročne. Zmluva má podstatné náležitosti zmluvy o úvere, pretože je v nej uvedené kto je veriteľ, kto je dlžník, záväzok veriteľa poskytnúť finančné prostriedky a záväzok odporkyne vrátiť ich v dohodnutej dobe a zaplatiť úrok. Z transakcií bolo preukázané, že veriteľ poskytol odporkyňi pre jej ekonomické využitie finančné prostriedky vo výške 25.000,-Sk (v prepočte 829,85 eur) a odporkyňa ich čerpala. Zmluva o splátkovom úvere je charakterom spotrebiteľským úverom a po jej preskúmaní súd dospel k záveru, že má aj niektoré náležitosti, predpísané pre jej platnosť v ustanovení § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, má predpísanú písomnú formu, neobsahuje spôsob zániku záväzku zo zmluvy (§ 4 ods. 3 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinný do 30.6.2006).

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, v prejednávanej veci účastníkov navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa je povinná splniť peňažný záväzok a navrhovateľ, veriteľ je oprávnený plnenie požadovať.

Vzhľadom k tvrdeniu navrhovateľa, že nadobudol pohľadávku od Slovenskej sporiteľne a.s., to znamená od banky, skúmal súd, či pred postúpením pohľadávky bankou boli splnené predpoklady postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a či sa stal navrhovateľ novým veriteľom odporkyne.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok na navrhovateľa je zrejmé, postupca je banka a podľa čl. I zmluvy o postúpení pohľadávok postupník je obchodná spoločnosť, zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok, išlo o nebankový subjekt. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k zmluve, postupník má záujem o postúpenie pohľadávok za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa časti zmluvy o postúpení pohľadávok „Vymedzenie pojmov“ na účely výkladu zmluvy sa pohľadávkou rozumie každá jednotlivá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva, uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi, najmä po a) pohľadávky postupcu zo zmlúv o úvere a po e) pohľadávky postupcu a ich príslušenstvo, ktoré vznikli v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním. Na mysli sa majú všetky pohľadávky postupcu voči dlžníkovi, vrátane ich príslušenstva, uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok. Zmluva o postúpení pohľadávok je stranami podpísaná dňa 21.12.2010. V čl. V. 5.1. je vyjadrené, že sa pohľadávky s príslušenstvom postúpajú postupníkovi odplatne vrátane všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok. V prílohe č. 1 sú uvedené údaje o odporkyňi, jej meno a priezvisko, adresa zo zmluvy o úvere, číslo úverovej zmluvy.

V zmysle ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa banke pred postúpením pohľadávky ukladá urobiť voči jej dlžníkom jednostranný právny úkon, urobiť výzvu dlžníkom, pokiaľ sú so splácaním úveru v omeškaní. Zmluva o úvere bola uzavretá tak, že bolo dohodnuté plnenie dlžníčky v splátkach a bolo určené, že splátka sa má podľa zmluvy o úvere uhradiť vždy v dohodnutej výške do 20. dňa v

kalendárnom mesiaci, pričom odporkyňa sa dostala so splácaním splátok úveru podľa § 517 ods. 2 OZ do omeškania, pretože neplnila riadne a včas. Z výpisu z účtu odporkyne vyplýva, že poslednú úhradu vo výške 669,22 Sk urobila odporkyňa dňa 22.5.2007 a po tomto dni zo žiadneho listinného dôkaz nevyplýva, žeby ešte veriteľovi plnila. Podľa zmluvy o úvere bol úver splatný do 20.7.2010. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že banka, ktorá v čase omeškania odporkyne bola veriteľom odporkyne a ktorej sa ukladá urobiť výzvu voči dlžníčke, aby si usporiadala svoj záväzkový vzťah s dlžníčkou, urobila zákonom predpísaný právny úkon pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa, ktorý nie je bankou. Nebol tak preukázaný navrhovateľom zákonom predpokladaný úkon banky pred postúpením pohľadávky.

Ďalej súd skúmal, či došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky banky na navrhovateľa.

V ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka sa dáva tomu, kto má pohľadávku, právo postúpiť ju písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ, zo zmluvy o postúpení postupník. Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s ňou spojenými, nie je oprávnený vymáhať ju po postúpení a nie je oprávnený ani prijať plnenie od dlžníka. Keďže účinným postúpením pohľadávky postupca prestáva byť veriteľom, je povinný postupníkovi vydať alebo na neho previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa viažu k pohľadávke a má povinnosť podľa § 526 ods. 1 OZ oznámiť postúpenie dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcov. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia. Postupca zvolil podľa Oznámenia, predloženého navrhovateľom na dôkaz písomnú formu a doručoval oznámenie odporkyne poštovým stykom. Z kópie doručky na meno odporkyne je zrejmé, že doručované bolo na adresu R. XX I. na konci roka 2010 alebo začiatkom roka 2011. Podľa výpovede odporkyne od roku 2007 do decembra 2010 bývala u rodičov v Z., potom sa presťahovala na N. XX C. I.. Z doručky je zrejmé, že sa Oznámenie vrátilo späť odosielateľovi a zostali pochybnosti, či sa vôbec dostalo do sféry dispozície dlžníka a či nastali účinky doručenia. Nebolo preukázané, že sa odporkyňa od postupcu nedozvedela o postúpení pohľadávky, o tom, kto má byť jej novým veriteľom a o jej povinnosti plniť postupníkovi. Kým postupca dlžníkovi relevantným spôsobom neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku.

Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník poznal jej obsah, pokiaľ mu jej oznámené postúpenie postupcom, pokiaľ nejde o zmluvu, kde jednou stranou je spotrebiteľ. Občiansky zákonník (v znení do 31.7.2007) v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky chránil spotrebiteľa pred postúpením pohľadávky na tretiu osobu, ktorá bankou nie je cez ustanovenie § 53 ods. 2 písm. b). Napriek tomu, že v zmluve o úvere nie je vyjadrený súhlas spotrebiteľa k právu budúceho postupcu previesť práva a povinnosti z úverovej zmluvy na iný subjekt, došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky a malo dôjsť k zmene v osobe veriteľa odporkyne. Občiansky zákonník v § 525 ods. 2 stanovuje pod sankciou neplatnosti právneho úkonu taký prevod práv a povinností, ktorý je v rozpore so zákonom alebo s dohodou dlžníka. V konaní nebola preukázaná žiadna dohoda dodávateľa a dlžníka, navyše spotrebiteľa, z ktorej by vyplývalo, že dal dlžník súhlas k postúpeniu pohľadávky. Zmena v osobe veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej s odporkyňou je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 2 písm. b) Občianskeho zákonníka, pretože prevodom na subjekt, ktorý bankou nie je, došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, garantovaného mu zákonom o bankách v povinnostiach banky voči svojmu klientovi, napríklad v ustanoveniach o bankovom tajomstve. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka postupovala pohľadávku na tretí subjekt, ktorý napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska podľa zákona o bankách a nie je povinný dodržiavať na rozdiel od banky bankové tajomstvo voči klientovi. Správanie banky, dôsledkom ktorého je postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Postúpením pohľadávky na subjekt, na veriteľa, ktorý bankou nie je došlo podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka k zmene obsahu práv dlžníka. Postúpeniu pohľadávky bránilo ustanovenie § 525 ods. 1 a 2 OZ a je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, odporujúce obsahu zákona.

V zmluve o úvere súd nenašiel žiadne spôsoby ukončenia zmluvy o úvere, tieto sú uvedené iba zrejme vo VOP, keďže na ne odkazuje Zmluva a aj navrhovateľ v návrhu. Súd VOP nepovažuje za platnú súčasť zmluvy o úvere, pretože tieto majú byť používané iba medzi podnikateľmi. V časti V zmluvy o úvere v bode 2 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou, s účinnosťou od 1.8.2002. Podľa bodu 4 časti V Zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa príslušnými ustanoveniami VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, v tomto poradí, strany sa dohodli, že všetky že ich vzájomné právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve, sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Všeobecné obchodné podmienky sú určitým dokumentom banky, podnikateľa, do ktorého sa premietajú určité podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii. Bežne id využívajú podnikatelia vo vzájomných vzťahoch. Obchodný zákonník s využívaním osobitných zmluvných dojednaní počíta v ustanovení § 273 a umožňuje využiť ich pri formovaní obsahu zmluvy, t.j. vzájomných práv a povinností zmluvných strán. Pritom obsah obchodných podmienok nemusí byť obsahom zmluvy, ale stačí, že zmluvné strany na ne v zmluve odkážu, tak ako je to aj v prípade zmluvy o úvere, uzavretej s odporkyňou. Odsek 1 ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka rozlišuje všeobecné obchodné podmienky a iné obchodné podmienky. Pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe. Preto odsek 1 ako predpoklad ich záväznosti požaduje odkaz na všeobecné obchodné podmienky v zmluve. Spravidla ide o odkaz na názov VOP, prípadne organizáciu, ktorá ich vydala a tým sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou obsahu zmluvy. Strany tým dávajú najavo, že ich vôľa smeruje k tomu, aby sa stali obsahom zmluvy, a tým pre obe strany záväznými. Nie je potrebné, aby všeobecné obchodné podmienky boli fakticky zahrnuté do samého textu zmluvy alebo priložené k zmluve. V obchodných vzťahoch, vzniknutých medzi podnikateľmi sa nevyžaduje ani žiadne vyhlásenie zmluvných strán v zmluve, že všeobecné podmienky, na ktoré odkazujú, sú im známe, predpokladá sa to, pretože strany ich poznajú z ich podnikateľskej činnosti. Iné obchodné podmienky, prípustné podľa § 273 Obchodného zákonníka hoci majú ten istý cieľ ako všeobecné obchodné podmienky, t.j. určit časť obsahu zmluvy, majú iný charakter, a preto aj iný režim záväznosti. Odporkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere so SLSP a.s. nevystupovala ako podnikateľ v tej obchodnej oblasti, v ktorej vystupuje ako podnikateľ banka a nie je splnené, že ak sa majú odporkyne VOP dotýkať a zaväzovať ju v právach a povinnostiach z úverovej zmluvy, v konaní vzhľadom k tomu, že ide o spotrebiteľský právny vzťah a nie vzniknutý z podnikania odporkyne, súd vyvodil, že právny úkon daný bankou do Zmluvy o úvere uzavretej s odporkyňou, podľa ktorého sú VOP súčasťou zmluvy o úvere a právne vzťahy sa majú spravovať Obchodným zákonníkom, vrátane jeho ustanovenia § 273 je podľa § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom absolútne neplatným, ktorý svojím obsahom odporuje zákonu. Zmluva o úvere uzatvorená s odporkyňou je formulárovou predtlačou so zmluvnými podmienkami vopred pripravenými veriteľom a takto predloženou odporkyňou na prijatie. Úmysel odporkyne nesmeroval k prijatiu podmienky, že sa vzťah bude spravovať VOP a Obchodným zákonníkom a je vyvodené súdom, že sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúceho spotrebiteľa, nedostatok úmyslu konajúcej osoby, nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporkyne uzatvoriť zmluvu s touto podmienkou a nedostatok nemôže zhojiť ani jej podpis na zmluve o úvere. Z formulácie podmienky v časti V bodoch 2, 4 a 5 Zmluvy jednoznačne vyplýva, že odporkyňa iba vyhlasuje, že sa oboznámila so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, v zmluvnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ na rozdiel od veriteľa - banky, ktorý podniká v oblasti bankovníctva a poskytovania úverov. Ako je uvedené, pri všeobecných obchodných podmienkach sa predpokladá, že každému, kto podniká v oblasti, ktorej sa dotýkajú, sú všeobecne známe a pre spotrebiteľa, konkrétne v zmluvnom vzťahu odporkyne, nepodnikajúcej v tej oblasti ako banka, sa nedá ani nepredpokladať, že by jej VOP boli známe. Z týchto dôvodov sa VOP, na ktoré ako na súčasť Zmluvy poukazoval navrhovateľ, nemohli stať súčasťou zmluvy, t.j. nahradiť obsah zmluvy, upravujúcej práva a povinnosti účastníkov zmluvy o úvere. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa. Popísané ustanovenia Zmluvy sú odlišnými zmluvnými dojednaniami a súd ich hodnotí ako absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, ktorý sa obsahom prieči v Občianskom zákonníku požadovanej ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany vo vyjednávacej sile zmluvných podmienok oproti veriteľovi, banke, k svojej podnikateľskej činnosti pri poskytovaní úverov využívajúcej odborný aparát, znalý právnych predpisov a tým v práve zdatnejšiemu veriteľovi. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 53 ods. 1, 2 a 3 poskytuje spotrebiteľovi ochranu pred takými podmienkami, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v

právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a odporkyňa si podpisom aj tej časti Zmluvy, podľa ktorej majú byť súčasťou aj VOP majúce nahrádzať obsah zmluvy, t.j. práva a povinnosti zmluvných strán, zhoršila svoje zmluvné postavenie spotrebiteľa, pretože iba pre veriteľa, znalého obchodného práva je výhodnejšie riadiť sa v zmluvnom vzťahu Obchodným zákonníkom a VOP. Ustanovenia Zmluvy, v ktorých sa uvádzajú za súčasť Zmluvy VOP, sa nestali jej platnou súčasťou. Obchodný zákonník v ustanovení § 273 okrem VOP rozoznáva aj iné úverové podmienky, s odlišným významom pre zmluvné strany ako VOP a s inou záväznosťou pre účastníkov. V konaní na dôkaz žiadne predložené neboli a pre absenciu dôkazu ich význam pre súdenú vec účastníkov súd nehodnotí.

Banka, veriteľ odporkyne, zo zmluvy o úvere nemala právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pretože toto právo veriteľa, dané mu v ustanovení § 565 OZ nie je v Zmluve upravené, je upravené pravdepodobne iba vo VOP, ktoré sa nestali platnou súčasťou zmluvy o úvere. Iná dohoda medzi veriteľom a odporkyňou preukázaná nebola. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vymedzuje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru veriteľovi, ktorým v čase omeškania bola banka a tej právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru neprináležalo. Výzva banky je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. V konaní nebolo preukázané, že na to oprávnený subjekt podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bol oprávnený úkon urobiť a nemohlo dôjsť ani k právnemu následku zosplatnenia celého úveru veriteľom s následkom podľa § 565 OZ splatnosti celého úveru a ani jeho časti bankou. Pokiaľ sa týka skončenia zmluvného vzťahu banky s odporkyňou, v konaní nebolo tvrdené skončenie výpoveďou a ani odstúpením od Zmluvy a ani zistené.

Výzva banky je právnym úkonom v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. V konaní ale nebolo preukázané, že na to oprávnený subjekt podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bol oprávnený úkon urobiť a nemohlo dôjsť ani k právnemu následku zosplatnenia celého úveru veriteľom s následkom podľa § 565 Občianskeho zákonníka splatnosti celého úveru a ani jeho časti bankou ani navrhovateľom. Odporkyňa ako dlžníčka zostalo právo plniť v splátkach, a to aj napriek údaju v zmluve, že konečná splatnosť úveru nastala 20.7.2010.

Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Navrhovateľ sa v konaní po odporkyňi domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení bankovej pohľadávky novým veriteľom odporkyne. Žalovať na súde možno iba splatnú pohľadávku a postúpenú v súlade so zákonom. Neplatný právny úkon banky, obsiahnutý v súčasť zmluvy o úvere a následne v zmluve o postúpení pohľadávky v súvislosti s porušeniami zákonom ustanovených podmienok pred postúpením pohľadávky z právneho vzťahu veriteľa a dlžníka nemohol vyvolať ten účinok, že dlžník stratí výhodu splátok.

V zmysle § 1 zákona o bankách zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením ale aj podnikaním a zákon o bankách upravuje právo banky poskytovať úvery ako podnikateľovi. V záväzkovoprávnom vzťahu má práve banka ako veriteľ právo požadovať plnenie od dlžníka, jej právo je platnou právnou úpravou chránené a predpokladá sa aj u banky vôľa a úsilie urobiť všetko pre to, aby dlžník splnil to, na čo sa banke zaviazal. Požiadavky a povinnosti banky nevyplývajú pre banku zo zmluvy s druhým účastníkom zmluvy o úvere, ale priamo zo zákona o bankách, banke sa dovoľuje podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku iba za splnenia určitých zákonom stanovených predpokladov. Ak navrhovateľ nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky, a to splatnosť pohľadávky, oznámenie o postúpení nie je účinné, pohľadávka banky nebola postupiteľná, bránilo tomu aj ustanovenie § 525 ods. 1 OZ a „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a voči dlžníkovi (odporkyňi) neúčinné. Navrhovateľ nepreukázal, že v čase, kedy mala byť pohľadávka banky voči odporkyňi postúpená, boli splnené podmienky na postúpenie.

Z dokazovania možno vyvodiť, že došlo k omeškaniu dlžníčky ohľadom dĺžky jej omeškania 90 dní, nebolo dokázané, žeby bola odporkyňa aj písomne vyzvaná podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. bol navrhovateľ (postupník) v súdnom konaní povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, aj splnenie podmienok platného postúpenia postupcom pred „postúpením“ pohľadávky. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporkyňi bola v čase postúpenia spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal, že sa stal veriteľom pohľadávky. Navrhovateľ v konaní nedokázal, že je aktívne vecne legitimovaný v konaní na podanie návrhu. Zmluva o postúpení pohľadávky medzi bankou a navrhovateľom zaväzuje iba jej strany, to je postupcu a postupníka, nie odporkyňu, voči nej ako dlžníčke je neúčinná. Súd preto vyvodil vo veci účastníkov, že odporkyňi zostala povinnosť ako dlžníčke vo vzťahu k veriteľovi povinnosť plniť tomu veriteľovi, ktorý je uvedený v zmluve o úvere.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a napriek úspechu odporkyne jej náhradu trov konania nepriznal, keďže odporkyňa na pojednávaní uviedla, že trovy konania nepožaduje a tým sa práva na ne zriekla.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).